

Sygn. akt I C 648/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Przemysław Maciejewski

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Cichanowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 maja 2018 roku w B.

sprawy z powództwa K. C.

przeciwko M. M. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. M. (1) na rzecz powoda K. C. kwotę 10.550,- zł (dziesięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego M. M. (1) na rzecz powoda K. C. kwotę 3.745,- zł (trzy tysiące siedemset czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Belchatowie od pozwanego M. M. (1) kwotę 2.337,14 zł (dwa tysiące trzysta trzydzieści siedem złotych czternaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 648/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16-11-2015 r. powód K. C. wniósł

o zasądzenie od pozwanego M. M. (2), prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) kwoty 10550 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zwrotu ceny po odstąpieniu od umowy sprzedaży i zamontowania paneli podłogowych.

Pozwany wniósł o oddalenie pozwu podnosząc, że wskazywane przez powoda wady paneli wynikają z nieprawidłowego ich używania, tj. czyszczenia myjką parową oraz że powód utracił uprawnienia z tytułu niezgodności towaru z umową z uwagi na to, że nie zawiadomił sprzedawcy o niezgodności w odpowiednim terminie. Powód w odpowiedzi na te zarzuty podniósł, że w otrzymanej z panelami instrukcji używania nie było mowy o zakazie używania myjki parowej, a sama myjka wedle jej instrukcji nadaje się do mycia paneli laminowanych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Strony w sierpniu 2014 r. zawarły umowę, na podstawie której pozwany sprzedał i zamontował w domu powoda panele podłogowe. Pozwany zamontował panele we wrześniu 2014 r. Powód zapłacił za to kwotę 10550 zł

(okoliczności niesporne, dowód: zamówienie k. 19, faktura k. 22)

Na części powierzchni podłóg pojawiły się wady polegające na powstaniu szczelin między panelami.

(okoliczność niesporna)

Pierwsze szczeliny były widoczne zaraz po montażu i powód zwrócił na to uwagę pracownikom układającym podłogę, ale pracownicy powoda zapewnili, że panele potrzebują czasu na odpowiednie ułożenie się. Później pojawiły się nowe szczeliny.

(dowód: zeznania powoda k. 246 w zw. z k. 105, zeznania świadka J. C. k. 106, zeznania świadków S. R. k. 106-107, E. M. k. 107, P. B. k. 107-108, B. P. k. 122)

Powód w dniu 09-02-2015 r. zgłosił pozwanemu istnienie wady paneli polegającej na powstaniu szczelin.

(dowód: pismo pozwanego z 30-03-2015 r. k. 18, zeznania świadka P. M. (1) k. 123, zeznania świadka S. M. (1) k. 124, zeznania świadka N. P. (1) k. 165-166)

W piśmie z 18-03-2015 r. powód zażądał od pozwanego wymiany paneli na nowe z uwagi na powstanie szczelin między panelami. Pozwany odmówił uznania roszczenia.

(dowód: pismo z 18-03-2015 r. k. 24, odpowiedź pozwanego z 30-03-2015 r. k. 18)

Istnieją dwie wersje instrukcji używania paneli. W jednej z nich jest wyraźny zakaz używania myjki parowej. W instrukcji myjki parowej wskazano, że nadaje się ona do powierzchni laminowanej.

(okoliczności niesporne)

Uszkodzenia paneli laminowanych powstały wskutek zaniedbań związanych z montażem posadzki przez pozwanego.

Montaż paneli nie został wykonany zgodnie z zasadami sztuki parkieciarskiej, wytycznymi branżowymi oraz instrukcją producenta. Wykonawca nie dochował należytej staranności w następującym zakresie:

- zdecydował się na montaż paneli w bardzo krótkim czasie po zakończeniu mokrych prac budowlanych, bez należytej oceny warunków klimatycznych pomieszczeń oraz bez prawidłowej oceny wilgotności podkładu podłogowego,
- dokonał ułożenia paneli laminowanych na niewygrzonym podkładzie grzewczym,
- nie wywinął folii izolacyjnej na ściany, przez co nie zabezpieczył posadzki przed wnikaniem w nią wilgoci z podłoża i ścian.

Wielkość i obszar usterek na powierzchni aneksu kuchennego nie różni się w sposób istotny od stanu posadzek w pozostałych pokojach.

Podłoga w obecnym stanie nadaje się do użytkowania.

Łączny obszar, na którym występują usterki nie jest większy niż 20 % całej powierzchni podłogi. Należy jednak zaznaczyć, że wady te z upływem czasu będą się powiększać. Obecne miejscowe deformacje oraz spęczniałe i odkryte krawędzie paneli będą się pogłębiać, powodując uszkodzenia warstwy dekoracyjnej paneli (przetarcia, przerwania, wyrwania) i zmniejszając okres użytkowania posadzki.

Nie da się jednoznacznie stwierdzić, czy i w jakim zakresie używanie mopa parowego przyczyniło się do zaistnienia uszkodzeń podłogi. Zaobserwowane uszkodzenia mogły powstać i bez wpływu używania mopa, wyłącznie na skutek wadliwego montażu.

(dowód: opinia biegłego k. 117 i n., opinia uzupełniająca ustna k. 283 i n.)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Powództwo jest zasadne.

Strony łączyła umowa sprzedaży i umowa o dzieło.

Podstawą roszczenia powoda jest art. 494 kc. Przepis ten ma następujące brzmienie:

§ 1. Strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy, a druga strona obowiązana jest to przyjąć. Strona, która odstępuje od umowy, może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również na zasadach ogólnych naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

§ 2. Zwrot świadczenia na rzecz konsumenta powinien nastąpić niezwłocznie.

Powołując się na odstąpienie od umowy (strony łączyła umowa sprzedaży i umowa o dzieło), powód żąda zwrotu zapłaconej ceny (i wynagrodzenia za dzieło w postaci zamontowania paneli).

Powód wywodzi swoje uprawnienie do odstąpienia od umowy z art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U.2002.141.1176), która ma zastosowanie do sprzedaży i umowy o dzieło zawartych przez strony we wrześniu 2014 r. na podstawie art. 51 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U.2014.827) oraz art. 627¹ kc w brzmieniu obowiązującym przed 25-12-2014 r. Bezsprzecznie umowa między stronami była transakcją pomiędzy przedsiębiorcą, w ramach jego działalności gospodarczej, a konsumentem (art. 1 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej).

Stosownie do art. 8 ust. 1 ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Zgodnie z art. 8 ust. 4 ustawy, jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

Omawiane uprawnienie do obniżenia ceny może powstać po stronie konsumenta wówczas, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową (art. 4 ust. 1 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej). Zgodnie z art. 4 ust. 2, w przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru. W przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela (art. 4 ust. 3).

Okoliczności mające znaczenie dla rozstrzygnięcia Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego oraz zeznań świadków i stron, z poniższymi zastrzeżeniami.

Zeznania świadków S. R. k. 106-107, E. M. k. 107 (koleżanki żony powoda) tylko częściowo były przydatne dla rozstrzygnięcia, tj. co do tego, że szczeliny między panelami pojawiły się krótko zamontowaniu. Poza tym świadkowie ci podali albo informacje niekonkretne, albo dotyczące okoliczności niespornych, albo zasłyszane od samych powodów. Samo istnienie opisywanych przez nich wad były niesporne. Istnienie szczelin niedługo po montażu, w połowie listopada 2014 r., potwierdził obcy dla powodów świadek P. B. (k. 107-108). Zeznania świadków P. M. k. 123-124, S. M. k. 124, N. P. k. 165 potwierdziły, że reklamację powód zgłosił w lutym 2015 r. Jednocześnie jednak powód uwagi co do ułożenia paneli zgłaszał zaraz po ich położeniu pracownikom pozwanego (o czym dalej). Zeznania świadka N. P. nie mogą być dowodem w zakresie, w jakim istnieje potrzeba zasięgnięcia wiadomości specjalnych przez powołanie biegłego. Zeznania te, choć obszernie i wiarygodne, dotyczyły w zasadzie kwestii niespornych. Zeznania pozwanego k. 247-248 dotyczyły okoliczności niespornych, a częściowo stanowiły ocenę żądań powoda. Oględziny (k. 260 i n.) potwierdziły obecny stan podłogi.

Pozwany wniósł o oddalenie pozwu podnosząc, że wskazywane przez powoda wady paneli wynikają z nieprawidłowego ich używania, tj. czyszczenia myjką parową. Zgodnie z art. 3 ust. 5 ustawy, sprzedawca jest obowiązany wydać kupującemu wraz z towarem konsumpcyjnym wszystkie elementy jego wyposażenia oraz instrukcje obsługi, konserwacji i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy. To pozwany musiałby udowodnić, że wydał instrukcję z wyraźnym zakazem używania myjki parowej. Powód (i świadek J. C. k. 106v.) zaprzeczył, aby taką otrzymał. W instrukcji umieszczonej w opakowaniu paneli, którą miał powód (to niesporne), brak jest wyraźnego zakazu używania myjki parowej. Natomiast wedle instrukcji myjki, nadaje się ona do różnych powierzchni, w tym laminowanych jak panele u powoda. Powód mógł użyć myjki niewłaściwie (np. zbyt długie przytrzymywanie w jednym miejscu), ale to pozwany musiałby udowodnić takie twierdzenie. Z opinii biegłego nie można wyprowadzić wniosku, że na pewno użycie myjki przyczyniło się do powstania wady. Ponadto wady są też na tej powierzchni, na której powód nie używał myjki (znów udowodnienie, że powód używał myjki na powierzchni większej niż sam przyznał – w kuchni k. 105v. oraz zeznania J. C. k. 106v.– należałoby do pozwanego; potwierdza to tylko świadek S. M., pracownik pozwanego, wedle którego k. 124 powodowie informowali go przy oględzinach, że mopa parowego używali na całej powierzchni, jednak w dalszym ciągu trzeba mieć na uwadze przede wszystkim to, że nie można stwierdzić jednoznacznie wpływu użycia mopa parowego na powstanie wad oraz tego, że nie zostało wykazane powiadomienie powoda o zakazie używania takiej myjki; ponadto pracownicy pozwanego mogli zeznawać w kierunku korzystnym dla pozwanego

w obawie o popsucie relacji z pracodawcą i niekorzystne tego konsekwencje dla pracowników). Natomiast na pewno (w świetle opinii) były błędy

w położeniu/zamontowaniu paneli. Wady ujawniają się na 20 % podłogi.

Świadkowie S. M. i P. D. k. 124-125 zeznali, że po montażu nie było zastrzeżeń co do jakości prac. Jest to sprzeczne z zeznaniami powoda i powołanych przez niego świadków. Bardziej wiarygodne w tym zakresie są zeznania powoda, jako że wady w ułożeniu stwierdziła biegła – zatem istniały od początku (tylko nie były widoczne w takim zakresie jak później) oraz zgodne

z doświadczeniem życiowym jest, że zamawiający usługę montażu bardzo uważnie przygląda się pracom, za które płaci i pilnuje, aby nie było żadnych uchybień oraz zwraca uwagę na wszelkie niedoskonałości. Sam jednak fakt, czy powód od razu informował zastrzeżeniach, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia. Istotne jest zachowanie terminu do poinformowania sprzedawcy o niezgodności z umową,

a właściwe brak udowodnienia przez pozwanego, że terminowi uchybił.

Wada paneli na 20 % powierzchni jest istotna. Ocena w zakresie istotności dokonana przez biegłego nie jest wiążąca, gdyż do biegłego nie należy zastosowanie przepisów będących podstawą rozstrzygnięcia. Istniejące wady pozwalają na używanie paneli, jednakże powodują skrócenie okresu ich używania oraz powodują nieestetyczny wygląd części podłogi. W ocenie Sądu walory estetyczne podłogi

z paneli są na tyle doniosłe dla osoby decydującej się na zamontowanie w domu takiego wykończenia, że już sam brak odpowiedniego wyglądu części podłogi musi być zakwalifikowany jako wada istotna. Konsument płacąc za taką podłogę oczekuje nie tylko spełnienia funkcji użytkowej przez długi czas, ale także ładnego wyglądu przez czas

technicznej przydatności podłogi. Wygląd wykończenia wnętrza mieszkalnego ma z pewnością duże znaczenie przy wyborze konkretnego materiału wykończeniowego. N. podłogi w części powierzchni powoduje utratę efektu dobrego wyglądu całej podłogi w pomieszczeniu. Innymi słowy podłoga źle wyglądająca na części powierzchni nie jest ładna w całości. Ponadto bezspornie stwierdzone wady znacznie skrócą żywotność podłogi na powierzchni dotkniętej wadami.

Wobec istotności wady oraz niedokonania wymiany podłogi (jak pierwotnie żądał powód w postępowaniu reklamacyjnym) konsument mógł skutecznie skorzystać z prawa odstąpienia od umowy z art. 8 ust. 4 ustawy.

Pozwany podniósł, że zgłoszenie wady sprzedawcy było za późno, już po dwóch miesiącach od stwierdzenia niezgodności (art. 9 ust. 1 ustawy). Udowodnienie twierdzenia o spóźnieniu należy do pozwanego, który na tę okoliczność (spóźnienie) się powołuje. Twierdzenie powyższe nie zostało udowodnione. Natomiast zeznania powoda i świadka (żony powoda J. C. k. 106) w tym zakresie są wiarygodne. Powód (i świadek) podał, że pierwotnie zgodnie z zapewnieniem pracowników montujących panele, liczył na odpowiednie ułożenie się paneli z czasem, stąd dostrzeżonych wad (o których od razu informował pracowników pozwanego) nie kwalifikował jako definitywnej niezgodności, dopiero gdy po dłuższym czasie szczeliny nie zmniejszyły się (a pojawiły się nowe), stwierdził niezgodność i wówczas niezwłocznie powiadomił o nich sprzedawcę (najwcześniejsza data w dokumencie to 09-02-2015 r., powołana w piśmie pozwanego z dnia 30-03-2015 r.).

Pozwany oświadczył o odstąpieniu od umowy najpóźniej w pozwie złożonym 16-11-2015 r., zatem przed upływem terminu przedawnienia, który nie może się skończyć przed upływem dwóch lat od wydania tego towaru kupującemu, a ponadto ulega przerwaniu przez zawiadomienie sprzedawcy o niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową (art. 10 ustawy).

Wobec dokonanych ustaleń powód po odstąpieniu od umowy może żądać zwrotu tego, co świadczył, tj. zapłaconej ceny i wynagrodzenia w łącznej kwocie 10 550 zł. Tym samym powództwo było w całości zasadne.

Roszczenie o odsetki jest zasadne na gruncie art. 481 § k.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 89 § 1 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Kosztami poniesionymi przez powoda była opłata sądowa 528 zł, wynagrodzenie pełnomocnika z opłatą skarbową od pełnomocnictwa 2417 zł, zaliczka na opinię biegłego 800 zł. Na podstawie art. 113 ust. 1 uksc nakazano pobranie od pozwanego kwoty wyłożonej przez Skarb Państwa na pokrycie kosztów opinii biegłego, na które nie wystarczyła zaliczka wniesiona przez powoda.